

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרֻשֶׁת וְאָרָא - לְפָנַי שֶׁבַר גָּאוֹן

**"וַיְדַבֵּר ה'... וַיְצַו אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פְּרַעֲהָ...
לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם"** (שמות ו, יג)

רש"י פירש: "אולי ירגיש הקב"ה שאף אני מקרבת שונאיהן של ישראל". הסבר נוסף ברש"י: "ירגיש שאני צריכה להחניף רשע זה ולזלזל בכבודי".

המהרש"א מבאר: כוונת אסתר היתה שהקב"ה ירגיש ויראה כי עם ישראל נמצא במצב של "אֶפְסָ עֲצוּר וְעֲזוּב" (דברים לב, לו).

כפי שנאמר בפרשת האזינו: "וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם, כִּי יִרְאֶה כִּי אָזְלַת יָד וְאֶפְסָ עֲצוּר וְעֲזוּב" (דברים לב, לו).

רש"י הקדוש פירש - "כשיראה כי יד האויב הולכת וחוזקת מאוד עליהם ו'אֶפְסָ בהם עֲצוּר וְעֲזוּב', אז ה' יתנחם ויהפוך את מחשבתו עליהם מרעה לטובה".

לכן ה' ציוה את משה ואהרן לכבד את פרעה. לא מפני שהגיע לפרעה כבוד ח"ו, ה' ציוה עליהם לכבדו. אדרבה, רק מפני שהכבוד הגדול הזה שיקבל מהם מקרב את סופו, כי "לפני שבר- גאון" ועל ידי כך יוכפל צערו.

אולי על ידי כך, שמשה ואהרן יחניפו לפרעה הרשע ועל ידי מעשה זה יזלזלו בכבודם של עם ישראל, הקב"ה יעשה נס לעם ישראל ויושיעם.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

על הפסוק: "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וַיְצַו אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פְּרַעֲהָ מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" (שמות ו, יג) ביאר רש"י הקדוש: "ציום עליו לחלוק לו כבוד בדבריהם".

דברי רש"י תמוהים ביותר: וכי מגיע כבוד לפרעה, רוצח ההמונים, שידיו מגואלות בדמם של כל כך הרבה תינוקות מישראל?

הגאון ה'חת"ם סופר' מסביר את העניין: במגילת אסתר (פ"ה, ד) מסופר, כי אסתר המלכה הזמינה את המן למשתה היין עם המלך.

גם שם יש לתמוה: וכי הגיע כבוד לאיש הרע הזה? מדוע אסתר לא מצאה דרך אחרת להפיל את המן ולבטל את גזירותיו, מבלי להעניק הכרה מכובדת כל כך ברום מעלתו?

אלא העניין הוא, כפי שאמר שלמה המלך, החכם מכל אדם: "לְפָנַי שֶׁבַר- גָּאוֹן וְלִפְנֵי כְשָׁלוֹן- גְּבֵה רוּחַ" (משלי טז, יח). זאת אומרת, לפני ששבר יבוא על הרשע, בהתחלה יגיע לו גאווה ושלטון, כי על ידי כך יוכפל צערו כשיפול מגדולתו. (מצודת דוד).

הגמרא (מגילה טו ע"ב) כותבת כמה וכמה הסברים מדוע אסתר החליטה להזמין את המן למשתה.

הסבר אחד הוא בשם רבי שמעון בן מנסיא, האומר שכך אמרה אסתר בליבה: "אולי ירגיש המקום ויעשה לנו נס".

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר דרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעיה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל רחל ברכה בת פדילה דליה רותית בת סבריה קנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקוה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעיה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

ע"י	כנסת לכת	צאת לכת	ריבון תם
י"ט	16: 23	17: 36	18: 08
ת"א	16: 40	17: 33	18: 04
מ"ט	16: 39	17: 32	18: 04
כ"ב	16: 43	17: 36	18: 08

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק י"ג

האם יש בישולי גויים בביצים מפוסטרות? מה דין חלב שתהליך הפסטור שלו נעשה על ידי גוי?

שאלה: **?**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

תשובה: **!**

ביצה חיה שבושלה על ידי גוי בכל צורה שהיא, בין כשהיא שלימה ובין שעשה ממנה חביתה, יש בה איסור בישולי גויים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג ס"ד) אף על פי שראוי לגומעה חיה. דאין זה אכילה חשובה אלא ע"י הדחק. וכמ"ש הלבוש (שם ס"ד) והט"ז (ס"ק יד).

ראוי לכתחילה להחמיר אף במי ביצים מפוסטרות שגוי לא יטגנם. **הערה:** אף שמי ביצים עברו פיסטור למעלה מ 40 מעלות, אינם ראויים לגומעם חי. ע"ע מה שכתב בזה בספר 'כשרות למהדרין' (עמוד רל).

חלב, שמצוי אצלנו, שעובר תהליך פסטור, אם הרתיחו גוי, לא נאסר. **הערה:** שהרי שותים את החלב כמות שהוא חי. כ"כ בקובץ 'בית לוי' ח"ח (ס"א). כן דעת הגר"ש אלישיב זצ"ל הובא בספר 'בישולי ישראל'. אף אם פסטור החלב, שעובר במפעל, נעשה ע"י גוי אין לאסור, מכיוון שאת החלב מצד עצמו ראוי לשתות חי. בשו"ת 'עמא דבר' ח"ב (סימן לד) העלה להחמיר, באופן שפוסטר ע"י יהודי וגוי בישלו.

סוכר, העשוי מקני סוכר או מסלק [מה שיש כיום], מותר על ידי בישול גוי. **הערות:** יש כמה טעמים להתיר: א. הסוכר לא עשוי ללפת את הפת. ב. מכיוון שצריך לבשלו ב' פעמים, ומבשלו פעם אחת ויוצא סוכר חום, שאינו עולה על שולחן מלכים ולית ביה בישול עכו"ם. בבישול פעם שניה - הוא נאכל כמות שהוא. ג. מבשלים אותו על ידי קיטור וי"א שאין דרך בישול בכך (דרכי תשובה סימן קיג ס"ק טז). ד. פנים חדשות באו לכאן ואין ניכר צורת הסלק שהיה בהתחלה. כמ"ש הראש"ל בספרו 'הליכות עולם' ח"ז (עמוד קלא) מפני שעיקר בישולו על ידי קיטור. ע"ש. ראה להגר"ש אלישיב זצ"ל בקובץ 'בית הלל' (תמוז תשס"ז עמוד יח) שפקפק בטעמים האלו, אבל סיים: מיהו נוהגים להתיר בזה מחמת כל הני טעמי קלישי. ע"ע 'ערוך השולחן' (יו"ד סימן קיג סכ"ב), 'כף החיים' (שם) דמילתא דרבנן יש להקל. ע"ע להגר"ח ב'בן איש חי' (פרשת חוקת ש"ב אות כב) שהביא טעם נוסף. שוב ראיתי שכן העלה בספר 'ערוך השולחן' (סימן קיג סכ"ג), שלא שייך בזה איסור בישולי גויים. לענין סוכריות וטופי, אין בהם משום בישולי גויים - ראה בספר 'אוהל יעקב' (עמוד תרכד).

גוי, שנותן תבלינים לתוך מאכל שבישל ישראל, אין בנתינתם משום איסור בישולי גויים.

תפוח אדמה או בטטה, כשהם שלמים ובישולם הגוי, יש בהם משום איסור בישולי גויים. **הערה:** לענין תפוח אדמה כן כתב הרב 'חכמת אדם' (כלל סו אות ד). כ"כ בשו"ת 'שבט הלוי' ח"ו (סימן קח אות ד. וח"ב סימן מה) שבזמנינו המציאות מוכיחה שמעלים מאכל זה בכל סעודה חשובה. ע"ע בשו"ת 'תשובות ונהגות' ח"א (סימן תלח), בשו"ת 'תבואת שמ"ש' (חיו"ד סימן ע), ובשו"ת 'ביע אומר' ח"י (חיו"ד סימן ז). אולם בספר 'ערוך השולחן' (סימן קיג אות יח) העלה שאין בתפוחי אדמה בישולי גויים. כן ראיתי בשו"ת 'ישכיל עבדי' ח"ז (חיו"ד סימן ו סק"ד).

צי'פס, שהוא פרוסות של תפוח אדמה שמטוגנות בשמן עמוק, יש מתירים - שאין בו משום בישולי גויים. ויש אוסרים. **הערה:** לענין צי'פס, שעשוי מחיתוך תפוח אדמה חי ומטגנים אותו בשמן [ולא נעשה בו שום פעולה המקרבת את הבישול מקודם לכן], נראה כדעת מי שאומר שאין בו בישולי גויים, מכיוון שאינו עולה על שולחן מלכים, כגון: חתונות חשובות ואנשים מכובדים, אלא נחשב כמנה לילדים. ראיתי שיש מי מרבותינו האחרונים שדנו בדבר והעלו להחמיר. ראה בספר 'אמרי יעקב' הל' ארץ ישראל להגר"מ שטרן שהאריך בזה וכתב (עמוד קיא) שיש בו משום בישולי גויים. ראה עוד בשו"ת 'שבט הלוי' ח"ב (סימן מה), ובשו"ת 'נהרות איתן- רובין' ח"ג (סימן מא). בספר 'להלכה'- רייכמן (עמוד קעד) כתב, שאין בזה בישולי גויים מכיוון שאין מעלים אותו כלל בסעודות חשובות. שוב מצאתי בספר 'אוהל יעקב'- קובץ תשובות מפוסקי זמנינו (עמוד תרלד) שהביא בשם הגר"פ פיינהנדלר זצ"ל שאף אם נאמר, שתפוחי אדמה - יש בהם משום בישולי גויים היינו, דווקא במצבם הטבעי. אך כאשר עשו אותם בצורה של נאש, כלומר: כמו צי'פס, שהם יבשים ולא נאכלים בתוך סעודה כלל ולא עולים על שולחן מלכים, שכעת מכיוון נחשבים רק פרפרת, ודעת הפר"ח (סק"ג) שלדעת הרמב"ם, מאכל שבא ללפת את הפת יש בו איסור. כ"כ ה'תורת חיים' (ע"ז דף לח). כ"כ ב'תורת יקותיאל' הובאו בדרכי תשובה (סימן קיג ס"ק יב). כן הוא דעת הגרש"ק גרוס שליט"א.

העֲנֵקֶת תְּשׁוּמַת לֵב

לאחרונה התגלה יומן, שכתב תלמי אמריקאי, שהיה בין 'משחררי המחנות' במלחמת העולם השנייה. הוא מספר, בין היתר, כיצד השפיע עליו אותו יום, שנכנס לראשונה לאחד המחנות וראה את הנעשה שם. הוא היה בטוח, שזה חלום ולא מציאות. הוא מספר, ששמע צעקה קלושה מאחד הביתנים. הוא נכנס לאותו ביתן ולתדהמתו גילה שם כעשרים ילדים, שנראו מפחד - רק עור ועצמות. הם בהו בו, הסתכלו עליו ולא זזו מהמקום. זו היתה הפעם הראשונה, שראה עור ועצמות חיים.

הוא עמד לידם, פתח את התיק ומצא חפיסת שוקולד. הוא הושיט קוביה לכל ילד. כל אחד קיבל ריבוע של שוקולד והתחיל למצוץ אותו בשקיקה. השוקולד נגמר, ונותר 'שלד' אחד שלא קיבל. הוא חיפש בתרמילו אך לא מצא עוד שוקולד. הוא פנה אל הילד ואמר לו: "תראה, נגמר לי השוקולד. אתן לך במקומו חיבוק". הוא פשט את שתי ידי וחיבק בחום את הילד שהיה עור ועצמות. לאחר החיבוק, הבחין התלם בדבר מדהים. כל הילדים הניחו בצד את השוקולד שהיה בידם, ונעמדו בתור לקבל חיבוק. כן, זה היה חשוב להם וחסר להם לא פחות מהשוקולד.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

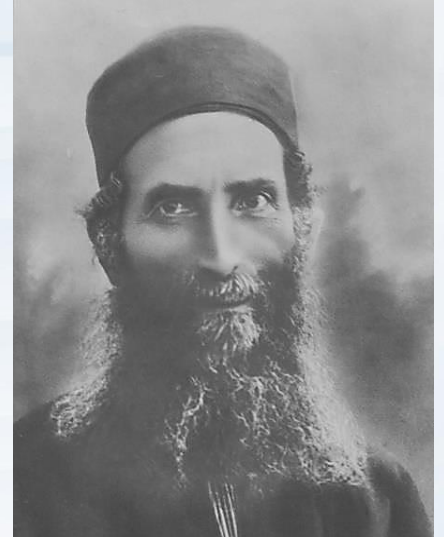
הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב רחמים מלמד הכהן זצ"ל

הגאון הרב רחמים מלמד הכהן זצ"ל - נולד בשבת קודש, כ"ה אלול ה'תרכ"ה (1865) בשיראז שבפרס (איראן בימינו). בגיל שלוש התייתם מאימו. לאחר זמן מה אביו התחתן עם מרת שרה (נולדו להם שני בנים ובת). אימו החורגת נהגה בו כבן לכל דבר. עד גיל תשע למד עם אביו. בגיל אחת-עשרה התחיל לדרוש בדברי תורה ברבים. בהתחלה עבד לפרנסתו בצורפות. לאחר מכן, עבר ללמד תורה את ילדי ישראל.

בגיל שש-עשרה חלה במחלה, שסיכנה את חייו. לאחר נישואיו בגיל 17 - פרנסתו היתה דחוקה ביותר. למרות זאת, לא פסק מלחשוך בתורה ולעסוק בה כל הזמן. בשבת היה דורש במשך כארבע שעות בעל פה! היה מתעורר כל יום כשלוש שעות לפני הנץ החמה. בזמן הזה היה לומד את ספר הזוהר. בחודש אלול היה מסיים את 'תיקוני הזוהר'.

בשנת ה'תרס"ד (1904) עלה לקברו של עזרא הסופר והגיע למקובל האלוקי ר' יוסף חיים שבירך אותו ויעץ לו מה לעשות. בשנת ה'תרס"ו (1906), כאשר מלאו לו 41 שנה, החליט להתיישב בירושלים. השלטונות בשיראז מנעו ממנו לצאת מהמדינה, ולכן נאלץ לברוח עם בתו מרת חנה ובעלה. כשהוא משאיר את אשתו ושניים מילדיו.

כשהיה בספינה קיבל התקף לב. כשהגיע לארץ התיישב בשכונת זיכרון טוביה שנמצאת בנחלאת בירושלים. בהמשך עבר לגור בשכונת נחלת ציון. שם הקים את ביה"כ 'שערי רחמים'. רבינו ברח מהשררה והכבוד, אבל חברי בית-הדין שהכירו במעלותיו הכינו לו מצנפת וגלימה של תלמיד-חכם. נפטר ב-ד' שבט ה'תרצ"ב (1932). חי כ-66 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים. כ-10,000 אנשים השתתפו בלוויה. בגלל השלטון הירדני הציון נעלם וכיום אין יודעים היכן קברו.

אביו: מולא (חכם) הרב חיים בן רבי שמואל כ"ץ. **אימו:** מרת טוטי. **אשתו:** מרת אסתר (בת ר' אגאי ובגום קצב). **מרבתינו:** אביו, הרב חיים, הגאון חכם ר' יוסף חיים. **ילדיו:** הרב עזרא ציון, הרב יעקב, מרת כ'אנום גאן (חנה), מרת חיה. מספר ילדים נפטרו בצעירותם. **מספריו:** **כיסא רחמים** - דרשות על פרשיות השבוע **יישועה ורחמים** - על פרקי אבות **יצדקה ורחמים** - מדרשים על חמש מגילות **יחי רחמים** - פירוש על הזוהר הקדוש **זיכרון רחמים** - דרושים לתורה **יעתרת רחמים** - דרשות על ספר תהילים.

כשהיה כבן עשרים, יזם פרויקט שיקום והרחבה של בית הכנסת העתיק שבו התפלל. לשם השלמת הרחבת בית-הכנסת ביקש לרכוש חלקת אדמה, שהיתה שייכת לשני שותפים. הם לא הסכימו. כעבור מספר חודשים נפל בנו של השותף הראשון למשכב. בני המשפחה עשו לו פדיון נפש כמה פעמים והביאו רופאים מומחים - אך ללא הועיל. אז רבינו פנה לשותף והבטיח לו, כי בנו יחזור לאיתנו, אם האב ינדור לתת את חלקו בקרקע להרחבת בית-הכנסת. הוא הסכים. רבינו עשה 'מי שבירך' והזכיר, כי הרפואה בעבור שיקיימו את הנדר. כעבור שלושה ימים התחילו להיראות סימני רפואה בבן. הוא הלך והבריא, עד שנעשה בריא לחלוטין.

לעומת זאת, השותף השני סירב בתוקף. הוא קילל את רבינו ואף איים לרצוח אותו. אנשי הקהל חששו ממנו וביקשו מאימו, שתדבר אל ליבו - אך ללא הועיל. כעבור חצי שנה, הגיע חודש אלול. אימו הבחינה, כי הוא החביא סכין מתחת לכרית. כאשר היא שאלה לפשר הסכין, השיב, כי הוא רוצה לרצוח את רבינו ולרשת את ביתו. בחסדי שמיים, האם הצליחה לקחת את הסכין. כעבור שבוע, השותף ארב בסימטה חשוכה לפנות בוקר, כשהוא חמוש בסכין. הוא המתין לרבינו, שהיה בדרכו לביה"כ לאמירת סליחות. בטרם הספיק להוציא את תוכניתו לפועל, חש, כי מישהו כופת את ידיו לאחור. ידו האוחזת בסכין התייבשה, והוא לא יכל להזיזה.

הוא שמע קולות באוזניו: "הוא הולך לעבודת ה', לסליחות ותפילה ואתה רוצה לשפוך את דמו? שמא שכחת, מה שאמרה לך אימך?". אולם לא היה איש לידו. כך הלך לביה"כ לבקש סליחה מרבינו כשהסכין בידו ללא כל יכולת להזיזה. לאחר שנכנס לבית-הכנסת, היד שאחזה בו, נעלמה והוא יצא משם. למרות זאת, הוא לא הסכים לוותר על השטח. הדברים הובאו לפני בית-הדין. שם הצליחו לשכנע אותו לוותר על חלקו למען בית-הכנסת. פרטי הסיפור התגלו אחרי שאותו אדם שזמם לרצוח את רבינו חזר בתשובה לאחר מספר שנים. הוא ניגש לרבינו כדי להביע חרטה וסיפר לו את כל מה שהתרחש.

בשיראז שבפרס משרת הרב עברה מאב לבנו. כל כרוז שנשלח לכל בתי-הכנסת היה חייב באישורו. לאחר שדיין היה פוסק את הדין, הכרוז היה שומע את הנוסח, מגיע אל רבינו ומשמיע באוזניו את הדברים. רבינו בחן את העניין. אם הדיין פסק כשורה, נתן את הסכמתו. אם ראה שהדיין טעה בפסיקה, פנה לכרוז ואמר לו שכנראה לא הטיב לשמוע את הדיין ויחזור אליו. בינתיים שלח את אחיו, ר' עזרא ואמר לו שיגש לדיין ושיגיד לו לעיין בשו"ע בסימן פלוני. ר' עזרא, שהיה קל רגליים, היה קופץ מגג אחד לשני ומגיע לדיין עוד לפני שהכרוז הגיע אליו (מכיוון שהיה הולך בסמטאות). כך היתה שהות לדיין לתקן את טעותו.

הודי פרס למדו רק 'עין יעקב', ולכן בבית-המדרש לא היה ניתן למצוא את הש"ס במלואו. מכיוון שרבינו חשק בכל ליבו לזכות וללמוד את הש"ס כולו, סייעו בעדו מהשמיים באמצעות המעשה הבא: אלמנה עשירה קנתה בבגדד ש"ס גדול כדי להקדיש לזכר בעלה. כשהספרים הגיעו לשיראז, מיהרו ראשי הקהילה ובעלי הזרוע וכל אחד מהם 'חטף' כרך אחד מהש"ס כ'סגולה להצלחה בכל העניינים' בהנחת הכרך בבית. רבינו פנה לאדם שהחזיק את מסכת ברכות וביקש ממנו שישאיל לו את הכרך, כדי שיוכל ללמוד ממנו. אותו אדם הסכים. לאחר שרבינו סיים ללמוד, החזיר את המסכת ופנה לאדם שמחזיק כרך אחר. כך למד את כל הש"ס.

בימי מלחמת העולם, כשבני אדם מכרו ספרים כדי לקנות לחם, רבינו לא מכר. הוא קנה בפרוטותיו עוד ספרים, ובביתו אין אפילו לחם צר. על אהבתו לספריו ודאגתו להם תעיד העובדה הבאה: בשבת שלפני חנוכה בשנת ה'תרע"ח, באו שוטרים תורכים לבית הכנסת בשעת מנחה והודיעו, שהחזית מתקרבת, ויש לפנות את השכונה תוך 24 שעות. רבינו שמע זאת ושאל: "להיכן אקח את כל הספרים?". רצון יראיו יעשה! ביום ראשון, ערב חנוכה, האנגלים נכנסו לירושלים, והספרים נשארו על מקומם.

הסיפורים על הצדיק מעובדים מתוך גיליון 'כיסא לרחמים'

נְפִיּוֹן הַעֲקֵדָה

'לא חסרים מקומות אחרים לדרוש בשבחה של ארץ ישראל חוץ משיקאגו. אני אלך למקומות אחרים'...

עברו ימים, גם שנים. הרב וואלק הלך בדרכו ברחוב ראשי בניו-יורק. **להפתעתו הרבה מצא את האב השכול, הרב ירחמיאל וקסלר, עומד מולו...**

להפתעתו, האב מכריז בשמחה: "שלום עליכם הרב וואלק, לאן נעלמתם? חבל שלא תמשיכו במלאכת הקודש, ותזכו עוד יהודים לעלות לארץ ישראל".

"אני לכשעצמי מתעכב עוד כמה חודשים לחסל את עסקי, ואז אעלה אי"ה. אבל אתם, אמור נא לי, לאן נעלמתם?!" הרב וואלק מצא את עצמו מגמגם התנצלויות.

אבל הרב וקסלר לא הרפה. הוא המשיך הפציר בו, עד שהרב וואלק גילה לו את הסיבה האמיתית: **"אתה מבין בעצמך. אין זה נעים כלל וכלל להופיע באותו מקום, ובפרט בבית הכנסת המרכזי, שם דיברתי והצלחתי לשכנע אותך לעלות, ואז... שכלת את בנך".**

השניים עמדו שותקים זה מול זה ברחובה של עיר. מאות בני אדם חולפים על פניהם מכל הכיוונים, מכוניות צפרו ואוטובוסים פלטו עשן סמיך.

לפתע פשט ר' ירחמיאל את שתי ידיו כלפי פניו הרציניות של הרב וואלק הישיש ואמר: "הרב וואלק, אינך יכול לתאר איזו הכרת הטוב יש לי כלפיך!"...

הרב וואלק הביט עליו בהשתוממות ובתדהמה. הוא לא הבין את כוונתו. הרי בגללו קרה מה שקרה. ר' ירחמיאל איבד את בנו על ידי בני עוולה, לאחר שהוא שכנע אותו לבקר בארץ הקודש.

ר' ירחמיאל לא הותיר זמן למחשבות. הוא המשיך לומר בהתלהבות: **"היה לי בן- יעקב יחזקאל הי"ד. נגזר עליו משמיים לא לחיות יותר משש-עשרה שנה. אם לא הייתי עולה לארץ ישראל, בודאי היה מת כאן, בחוץ לארץ. בני היה יכול להיהרג כמו ילד אמריקאי בתאונת דרכים או במחלה או בכל צרה אחרת רח"ל".**

"אבל, השם יתברך זיכה אותי דרכך, להביא את בני לארץ ישראל, ארץ הקודש. להכניס אותו לישיבה קדושה, להפוך אותו לבן תורה, ולבסוף עוד זכה למות על קידוש ה' הגדול והנורא! כמה הכרת הטוב אני חייב לך על זה!"...

עיני שניהם נצצו מדמעות. ר' ירחמיאל אמר: **"האם לקחת לי ילד? לא! אדרבה, נתת לי ילד - בחור ישיבה. הצלת את בני!"**

להלן סיפור מופלא ביותר, המעובד מתוך 'להתעדן באהבתך'. יש בו כדי ללמדנו כיצד אדם יכול להתמודד עם האובדן הגדול ביותר. כאשר קורה דבר מעין זה. זה ניסיון גדול מאת בורא העולם.

יהודי משכונת 'שערי חסד' בירושלים, בשם הרב וואלק, היה בשעתו שליח של אחת התנועות למען ההתיישבות בארץ ישראל. הוא היה מכתת את רגליו ברחבי העולם כדי לעשות נפשות ליישוב ארץ ישראל.

באמצעות כושרו הרטורי ויראת השמיים שלו וכן בזכות הקב"ה שחנן אותו במתק שפתיים. הוא היה מצליח בס"ד בתפקידו ועושה נפשות למען הבורא יתברך.

בשנת ה'תרפ"ט במהלך הוא הגיע נדודיו לשיקאגו. הוא נכנס לבית הכנסת המרכזי בשבת ולאחר אישור מהגבאים עלה על הבימה והלהיב את הציבור בדרשתו בשבחה של ארץ ישראל.

יהודי גביר בשם הרב ירחמיאל וקסלר ניגש אל הרב וואלק במוצאי שבת בשעה מאוחרת ואמר לו: **"נאומך שבה את ליבי. ברצוני לנסוע לביקור עם משפחתי בארץ ישראל כדי להתרשם מקרוב. אז אחליט סופית על צעדי הבאים".**

האיש אמר ועשה. בתקופת אדר ניסן בשנת ה'תרפ"ט הוא נסע עם כמה מבני משפחתו לארץ ישראל. אחרי חג הפסח בשנת ה'תרפ"ט הוא ביקר בעיר חברון. הוא ראה שם את ישיבת 'כנסת ישראל' בהדרתה.

הוא התרשם עמוקות מהאווירה שהיתה בקרב הלומדים בישיבה. הוא ראה שם כמה בחורים שהגיעו מאמריקה, בעקבות כך הוא החליט להשאיר את בנו יחזקאל בן השש-עשרה ללמוד בישיבה.

האבא ר' ירחמיאל חזר לאמריקה במטרה לחסל את עסקיו. הוא כאשר תכנן לעלות ולחונן את עפר ארץ הקודש ולהתגורר בה.

ב-י"ח מנחם אב ה'תרפ"ט, ביום שבת קודש, פרצו הפרעות הידועות בשם 'פרעות תרפ"ט'. רבים מתושבי העיר ובני הישיבה עונו ונטבחו בידי הישמעאלים צמאי הדם ימ"ש. בין ההרוגים היה בנו של ר' ירחמיאל- הבחור יחזקאל וקסלר הי"ד.

הרב וואלק שהמשיך לפעול למען יישוב הארץ, הבין דבר אחד, שלשיקאגו אסור לו להגיע... 'לא נעים'... הוא הררה, ובצדק, 'מה אגיד למתפללי בית-הכנסת הגדול, ששלחתי את בנו של ר' ירחמיאל למוות?!"

<p>הרב שבתאי אסטריא טאון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעמה בת גורג'יה ע"ה חי יזיי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעמה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעמה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>
---	--	--	--	---